

BESLUT

2014-10-27 Ärendenr:
NV-07193-14

Wolf
Att. Per Association Sweden Dunberg

E-post: info@w-a-s.se

Överklagande av Länsstyrelsen i Dalarnas län beslut om skyddsjakt efter varg i Ludvika kommun, länsstyrelsens dnr 218-10549-2014

Beslut

Naturvårdsverket avvisar yrkande om inhibition. I övrigt bifaller Naturvårdsverket överklagandet och upphäver länsstyrelsens beslut.

Bakgrund

Länsstyrelsen i Dalarnas län beslutade den 17 oktober 2014 om skyddsjakt efter en varg i Ludvika kommun från Olsjöreviret. I beslutet anges att jakten får bedrivas i enlighet med bifogad karta. Jakten är tillåten under perioden 22 oktober–5 november 2014 och bara av länsstyrelsens personal. Länsstyrelsen har inget verkställighetsförordnade i beslutet. Beslutet motiverades bl.a. enligt följande. Vid prövning av om skyddsjakt ska ske gör länsstyrelsen en samlad bedömning i varje enskilt fall. Bedömningen görs utifrån eventuella skadors omfattning, under hur lång tidsperiod som dessa skett, om skadeförebyggande åtgärder vidtagits och vilka möjligheter till förebyggande skada som finns, samt möjligheten till annan lämplig lösning än skyddsjakt. Länsstyrelsen beaktar även vargstammens utveckling i länet, samt vargarnas genetiska ursprung.

Länsstyrelsen bedömer inte att det är någon risk att vargen angriper människor. Lokalbefolkningens oro för framförallt sina barns säkerhet måste tas på största allvar. Länsstyrelsen bedömer att det kan leda till ökade problem om vargarna visar tendenser att vistas nära bebyggelse.

Länsstyrelsens samlade bedömning är att vargarnas tendenser att under en längre tid vistas i och i närheten av bebyggelse utgör skäl för skyddsjakt. Deras benägenhet att vistas i anslutning till bebyggelse är inte önskvärd och har negativt påverkat ett stort antal människor i flera samhällen. De förebyggande insatser som länsstyrelsen initierat har inte varit verksamma med avseende på benägenheten att gå nära byar.

Länsstyrelsen bedömer att det finns stöd för att bevilja en skydds jakt av hänsyn till allmän hälsa och säkerhet. Då jakt kan ha en stark skrämseleverkan inom djurpopulationer beviljar länsstyrelsen jakt på en individ och inte på samtliga djur som kan ha orsakat störningarna. Den beviljade skyddsjakten förväntas bryta det oönskade beteendet hos de kvarvarande vargarna.

Föreningen Wolf Association Sweden (WAS) överklagar beslutet och anför bl.a. följande. De anser att myndigheterna inte gjort allt som står till buds vad gäller förebyggande åtgärder. Vargen har inte gjort någon direkt skada. Skyddsjakten har beviljats sent en fredag så att det inte ska hinnas med att överklaga innan jakten är i gång. WAS begär inhibition och att jakten omedelbart avslutas så att en ny mer omfattande skrämseletaktik kan företas.

Föreningen WAS har till Naturvårdsverket i ärende NV-02669-13 inkommit med stadgar för föreningen. Av dessa framgår att föreningen bildades den 27 juli 2010 med stadgar för föreningen. Föreningen har kommit in med bevis från Skatteverket av vilket de framgår att föreningen registrerades som ideell förening den 9 september 2010. WAS har via e-postmeddelande den 22 oktober 2014 angivit att Per Dunberg är styrelseordförande och kan företräda WAS, vilket även framgår av organisationens hemsida.

Yttrande från Viltskadecenter

Naturvårdsverket har begärt yttrande av Viltskadecenter (VSC) om hur de bedömer risken för allmän hälsa och säkerhet i detta fall, vilken effekt de bedömer att den aktuella skyddsjakten skulle ha på vargarna i området d.v.s. om de bedömer att det är sannolikt att det oskygga beteendet hos övriga vargar skulle brytas eller förändras och hur de bedömer skadeförebyggande åtgärder som utförts och om det finns ytterligare skadeförebyggande åtgärder som kan vidtas. VSC har i yttrande den 23 oktober 2014 anfört i huvudsak följande. VSC delar länsstyrelsens samlade bedömning att vargarnas tendens att under en längre tid uppehålla sig i närheten av bebyggelse utgör skäl för skydds jakt. Att vargar under längre tid uppehåller sig i närheten av bebyggelse är definitivt inte önskvärdt och har mycket negativ påverkan på ett stort antal människor i flera närliggande samhällen. Länsstyrelsen har prövat andra lösningar för att komma tillrätt med problemen men det har inte lett till önskat resultat. VSC delar länsstyrelsens bedömning att risken för angrepp på människor inte är högre i detta fall än i andra vargrevir i Sverige. Hur den ständiga oron som närvaro av vargar påverkar människors hälsa kan de ej bedöma. Om det är flera vargar som uppträder oskyggt bedömer de det som mindre troligt att överlevande vargars beteende påverkas i någon riktning av skydds jakt på en enstaka varg. Om länsstyrelsen gjort bedömningen att rimliga förebyggande åtgärder vidtagits har VSC ingen annan åsikt.

Skäl

Eftersom länsstyrelsen inte har något verkställighetsförordnande i beslutet kan Naturvårdsverket inte inhibera beslutet. Någon skydds jakt har således inte utförts. Naturvårdsverket avvisar yrkande om inhibition och prövar istället ärendet i sak.

Länsstyrelsen har beviljat skyddsjakten av hänsyn till allmän hälsa och säkerhet. Som framgår av Naturvårdsverkets riktlinjer för beslut om skyddsjakt från maj 2012 (rapport 6568) är det Naturvårdsverkets uppfattning att förekomst av rovdjur med särskilt närgångna beteenden som kan antas vara farliga för allmänheten bör kunna utgöra en grund för skyddsjakt med hänsyn till allmän hälsa och säkerhet. En individuell bedömning ska dock alltid göras.

Av nämnda riktlinjer framgår vidare. *För att skälet ska kunna åberopas för människors oro, rädsla och stress bör det finnas påtagliga risker för allmänhetens hälsa och säkerhet. Det kan i fråga om stora rovdjur vara aktuellt om enskilda rovdjur, i synnerhet björn, har ett särskilt närgånget, eller annat oönskat beteende och kan antas vara farliga för allmänheten. Fall där ett rovdjur bedöms vara farligt för människors säkerhet bör i första hand hanteras av polismyndigheten i enlighet med 9 § jaktlagen.*

Naturvårdsverket har förståelse för att vargarnas närvaro kan skapa oro hos allmänheten i området. Av ansökan framgår att vargarna är oskygga, men i detta fall har länsstyrelsen bedömt att det inte föreligger någon risk att vargen angriper människor. Även VSC delar länsstyrelsens bedömning att risken för angrepp på människor i detta fall inte är högre än i andra vargrevir i Sverige. Såvitt framgår av utredningen har vargarna enligt Naturvårdsverkets bedömning hittills inte uppträtt aggressivt eller i övrigt uppvisat ett beteende som tyder på risk för människors säkerhet.

Mot bakgrund av detta gör Naturvårdsverket bedömningen att det i detta fall inte kan sägas finnas skäl för att bevilja skyddsjakt enbart med hänsyn till allmän hälsa och säkerhet. Vid denna bedömning saknas därmed anledning att pröva om de övriga kriterier för att bevilja skyddsjakt är uppfyllda.

Naturvårdsverket bifaller överklagandet och upphäver länsstyrelsens beslut.

Detta beslut får enligt 58 § p 1 jaktförordningen inte överklagas.

Beslut i detta ärende har fattats av biträdande avdelningschefen Rikard Janson. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit sektionschefen Gunilla Ewing Skotnicka, handläggarna Helene Lindahl, Göte Hamplin och juristen Camilla Frisch, den sistnämnda föredragande.

För Naturvårdsverket

Rikard Janson

Camilla Frisch

Kopia till:
Länsstyrelsen i Dalarnas län